

[J. Chr. Jensen.]

greb om. Formanden har til Københavns Kommune udtalt det, som den højtærede Indenrigsminister her giver Udtryk for, uden at have noget som helst Indblik i Spørgsmaalet. Saadan ligger Forholdet; Forslaget har ikke været henvist til nogen sagkyndig Behandling. Det er blot det, jeg har villet sige her i Dag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Det, jeg har sagt om denne Sag — at den har været forelagt i Beskæftigelsesudvalget, og at dette efter de foreliggende Oplysninger ikke mente, at det var et Forslag, der kunde komme i første Række —, er rigtigt. Om der nu senere er foretaget Omregninger og Sagen saa ikke har været behandlet paa ny, er jeg ikke i Stand til at oplyse her.

Jeg skal ikke kunne sige, om man bygger bedst ved høj eller ved lav Bebyggelse. Det har jeg slet ikke indladt mig paa, jeg bilder mig ikke ind, at jeg har Forstand paa alting. Men det ærede Medlem Hr. Kristen Amby forsikrer nu, at han tror paa de Folk der — tror han, de er fejlfri, og mener han, at de Folk, som maaske beregner paa en anden Maade, ingen Forstand har paa det? (*Kristen Amby*: Forslaget har jo slet ikke været prøvet, Hr. Minister!), Det Forslag, som forelaa i Beskæftigelsesudvalget, har altsaa været undersøgt, og om der er kommet et senere Forslag, er mig ukendt.

Jeg synes, det er en mærkelig Maade, man stiller det op paa. Vi har jo ikke afvist Støtte i den Forstand, det er ikke noget, man kan stille i Modsætning til det foreliggende. Lovforslaget er et Saneringsforslag med en Bebyggelse dernede, som vi har Tilbud om. Nu spørger det ærede Medlem, om jeg gør Forslagets Vedtagelse til et Kabinetsspørgsmaal. Nej, saamænd gør jeg ej, men det er altsaa et Tilbud om at bygge dernede, man afviser, hvis man ikke vil have dette. Jeg synes, det er uklogt at afvise denne Bebyggelse med en Henvi-
ning til, at man saamænd nok kan bygge et helt andet Sted — uden at der foreligger noget som helst Tilbud derom. Vil man gøre det, kan jeg selvfølgelig ikke forhindre det, men saa maa man ogsaa tage Ansvaret for det. Det er blot det, jeg vil have understreget.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg mener ikke, at vi har afvist at forhandle om dette Spørgsmaal. Vi har blot ment, og det mener vi fremdeles, at ogsaa de af mig nævnte Planer maa der forhandles om.

Nu forstaar jeg den højtærede Minister saaledes, at Lovforslaget, som altsaa er en konkret Ting, er et sammenhængende Hele, som man har at antage eller forkaste, der er ikke noget at forhandle om. Ja, ellers forstaar jeg ikke, hvad den højtærede Minister mener. Han siger: De har tilbudt at bygge dernede, det er noget ganske bestemt, de kommer og tilbyder os, og det kan vi tage, om vi vil, eller lade være. Men det er vel hele Spørgsmaalet om Saneringen, der maa interessere Rigsdagen, og ikke Spørgsmaalet om en ganske bestemt Ting, vi skal tage Stilling til. Om det i øvrigt er den rigtige, er meget svært at dømme om i Øjeblikket, naar man ikke kender Sagen nærmere.

Den højtærede Minister siger, at der er ingen Forbindelse mellem Spørgsmaalet om den lave Bebyggelse uden for Byen — som han slet ikke selv har taget Stilling til — og saa dette. Jo, der er! Der er Spørgsmaalet om Erstatningslejligheder. Det er nemlig kun den ene Side af Sagen, at de paagældende Arealer eventuelt skal bygges af de Firmaer, man nu har ment at ville slutte en Slags Kontrakt med. Den anden Side er hele Spørgsmaalet om, hvor de Mennesker skal blive af. De Ting, synes jeg, har en vis Sammenhæng med hinanden. Det er vel ogsaa derfor, at man bl. a. har et Kapitel om Tilskud til det private Byggeri, et privat Byggeri, som jeg under de forhaandenværende Forhold ikke mener er det, man bør støtte, idet man fortrinsvis maa støtte det lave Byggeri.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Det lave Byggeri støttes igennem dette Lovforslag. Det eneste, der er undtaget, er Parcelhusene, medens Rækkehusene er med. Det er altsaa ikke et Spørgsmaal om lav eller høj Bebyggelse, men om Parcelhusene, som vi ogsaa støtter, blot ikke ved den foreslaaede Lov, men gennem andre